

Το παλάτι της μύγας

(Παραμύθι της Ρωσίας)

Διποτε ένα λαγήν κύλησε από το κάρο ενός αγγειοπλάστη και έφτασε κάτω από ένα δένδρο. Το βλέπει μια μύγα και πάει κοντά.

«Μα αυτό είναι σωστό παλάτι», λέει, και φτιάχνει εκεί τη φωλιά της. Μετά από λίγες μέρες πέρασε από κει ένα κουνούπι και ράπτησε τη μύγα αν μπορούσε να μείνει και αυτό στο παλάτι. «Πολύ ευχαριστώ», είπε η μύγα.

Πέρασαν μέρες κι ένας ποντικός ράπτησε να μάθει ποιος κατοικεί σε αυτό το αραίο παλάτι κι αν

έχει μέρος να μείνει κι αυτός.

«Και βέβαια», είπε η μύγα. Κι έτσι μένανε όλοι μαζί και πέρναγαν ωραία.

Δεν πέρασε πολὺς καιρός κι ο βάτραχος χτύπησε την πόρτα και ζήτησε να μείνει κι αυτός στο παλάτι. Και μετά ήρθε κι ο λαγός κι η αλεπού κι ο λυκός... και όλοι ζήταν να μείνουν στο ωραίο παλάτι της μύγας, κι η μύγα τους καλοδεχόταν όλους γιατί έλεγε ότι το παλάτι της ήταν απέραντο και τους χώραγε όλους. Κι ο καιρός περνούσε και ζύδαν όλοι καλά.

Ακούει η αρκούδα ότι στο δάσος υπάρχει ένα ωραίο παλάτι και ξέκινάει να το βρει. Φτάνει στο παλάτι και βλέπει τη μύγα να κάθεται στην πόρτα.

«Δε μου λες, βρομόμυγα, δίκό σου είναι αυτό το παλάτι;»

«Δικό μου, αφέντρα αρκούδα», απάντησε η μύγα, «μα κάθομαι μαζί με το κουνούπι, τον ποντικό, το βάτραχο, το λαγό, την αλεπού και το λύκο. Αν θες, κόπιασε και συ να μείνεις».

«Να τσακιστείς να φύγεις μαζί με όλα τα βρομόδωρα που μάζεψες. Το παλάτι θα γίνει δικό μου, αλλιώς θα το γκρεμίσω με μια κλοποιά.» Η κυρα-μύγα προσπάθησε να αλλάξει γωάμη στην αρκούδα, μα αυτή αγρίεψε κι ὀρχισε να τραντάξει το παλάτι. Τότε η μύγα φώναξε όλους τους συγκάτοικους του παλατιού κι ὀρμήσαν καταπάνω της. Η μύγα και το κουνούπι την τσιμπαγάν, ο βάτραχος της πέτανε νερά, ο λαγός την πετροβολούσε και η αλεπού με το λύκο τη δάγκωναν... Η αρκούδα τρομαγήνη το έβαλε στα πόδια κι ούτε που ξαναφάνηκε από το παλάτι. Κι έτσι έζησαν αυτοί καλά κι ωμείς καλύτερα...